

22 LIS 2018

**MARSZAŁEK
WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO**

OS-II.7252.18.28.2018.DFL

Rzeszów 2018-11-22

DECYZJA

Na podstawie art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2018 r., poz. 358), przedstawiam stanowisko, w którym interpretację przepisów ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2018 r., poz. 799) oraz na podstawie 104 i 107 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. 2018 r. poz. 2096) przedstawioną przez

dotyczącą sposobu naliczania opłat za korzystanie ze środowiska odnoszącego się do emisji do powietrza lotnych związków organicznych (LZO) na podstawie stawek właściwych dla poszczególnych rodzajów substancji przewidzianych w Załączniku Nr 1 do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 października 2015 r. dotyczącym jednostkowych stawek opłat za gazy i pyły wprowadzane do powietrza- uznaję za nieprawidłową.

Uzasadnienie

. złożyła do Marszałka Województwa Podkarpackiego wniosek o wydanie pisemnej interpretacji co do sposobu naliczania opłat za korzystanie ze środowiska w zakresie lotnych związków organicznych (LZO).

W toku prowadzonego postępowania Strona złożyła pismo celem dalszych wyjaśnień. W piśmie tym Spółka zawarła opisy sposobu określania rodzaju substancji emitowanych do powietrza dotyczące LZO (O) w rozbiciu na poszczególne substancje oraz jak sposób dokonuje pomiarów tych substancji, które są emitowane z posiadanych instalacji. Z opisu przedstawionego przez Wnioskodawcę wynika, że rodzaj jak i ilość lotnych związków organicznych emitowanych z instalacji podlegających standardom emisyjnym pozyskiwana jest na podstawie kart charakterystyki uzyskanych od producentów lub dostawców stosowanych w materiałach malarskich. Na podstawie danych zawartych w kartach charakterystyki w zakresie ilości substancji lotnych związków organicznych (% zawartości LZO) oraz wielkości zużycia materiałów obliczana jest wielkość emisji substancji do powietrza atmosferycznego z instalacji malarni.

W toku prowadzonego postępowania w Urzędzie Marszałkowskim Województwa Podkarpackiego w Rzeszowie, przeprowadzono rozprawę administracyjną podczas, której to przedstawiciele Spółki wskazali, iż jedna z kabin malarskich posiada wbudowane urządzenie redukujące LZO (56%) w ramach wyposażenia urządzenia. Materiały zawierające LZO używane są w procesie powlekania i w procesie czyszczenia.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze decyzją znak: SKO.4170/53/2018 z dnia 6.09.2018 r. uchyliło w całości i przekazało do ponownego rozpatrzenia decyzję wydaną przez Marszałka Województwa Podkarpackiego. Uchylenie nastąpiło z powodu zastosowania błędnej podstawy prawnej w wydanej decyzji. W uzasadnieniu decyzji wydanej przez Samorządowe Kolegium Odwoławcze zostało zawarte sformułowanie iż, *„w związku z koniecznością przeprowadzenia ponownego postępowania przez organ I instancji, organ odwoławczy przy wydaniu niniejszej decyzji ogranicza się tylko do oceny przeprowadzania postępowania wyjaśniającego oraz zakresu. Organ nie rozstrzyga o meritum sprawy, nie przeprowadza też merytorycznej kontroli decyzji wydanej przez organ pierwszej instancji.”*

W związku z powyższym nadmieniam, iż niniejsza decyzja została wydana w oparciu o art. 10 ust.1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2018 r., poz. 358), który mówi, że *„przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu administracji publicznej lub państwowej jednostki organizacyjnej wniosek o wydanie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej oraz składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie”*.

W toku ponownie prowadzonego postępowania do Spółki zostało skierowane pismo znak OS-II.7252.18.28.2018.DFL z dnia 27.09.2018 r. z prośbą o przesłanie dodatkowych informacji dotyczących sposobu wyliczania zawartości poszczególnych substancji w stosowanych materiałach. W odpowiedzi *.....* przesłała *„wykaz materiałów malarskich wraz z informacją o zawartości substancji lotnych”*, wykaz ten zawiera wskaźniki emisji wg MSDS określone jako średnie zawartości substancji w stosowanych preparatach.

Zgodnie z wymogiem wynikającym z Rozporządzenia Ministra Środowiska z 1 marca 2018 r. w sprawie standardów emisyjnych dla niektórych rodzajów instalacji, źródeł spalania paliw oraz urządzeń spalania lub współspalania odpadów, określonym w § 33 Spółka wykonuje roczny bilans masy związków organicznych i zgodnie z wymogiem zawartym w decyzji punkt VII 1 przedkłada go Marszałkowi Województwa Podkarpackiego. W celu wykonania bilansów Spółka wykonuje pomiary samokontrolne, okresowe jeden raz w roku dla wszystkich pracujących emitorów malarni.

Na podstawie z art. 224 ust. 4 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2018 r., poz. 799) dla procesu objętego standardami emisyjnymi w pozwoleniu na wprowadzanie gazów i pyłów do powietrza nie określa się innych gazów lub pyłów niż objęte standardami. Ponadto zgodnie z § 7 ust. 5 Rozporządzenia Ministra Środowiska z 30 października 2013 r. w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości emisji oraz ilości pobieranej wody, wielkość średniej emisji LZO w przeliczaniu na emisje całkowitego węgla ustala się na podstawie wyników okresowych pomiarów emisji albo z bilansu LZO zużywanych w każdym kolejnym okresie dwunastomiesięcznym odniesionego do czasu pracy instalacji LZO.

W związku z art. 275 Poś, podmiot korzystający ze środowiska jest zobowiązany do ponoszenia opłat za korzystanie ze środowiska, których wysokość w myśl art. 284 ust. 1 ustala we własnym zakresie. Według art. 273 ust. 1 pkt 1 opłata za korzystanie ze środowiska jest ponoszona za wprowadzanie gazów i pyłów do powietrza, a w myśl art. 274 ust. 1 pkt. 1 wysokość opłaty zależy od ilości i rodzaju gazów i pyłów wprowadzanych do powietrza. Zgodnie z art. 290 ust. 2 pkt 1 Rada Ministrów w drodze rozporządzeń określa jednostkowe stawki opłat za korzystanie ze środowiska. Natomiast zgodnie z delegacją zawartą w art. 291 Minister właściwy do spraw środowiska, nie później niż do dnia 31 października każdego roku, ogłasza wysokość stawek na rok następny w drodze obwieszczenia. Z dniem 1 stycznia każdego roku stawki ulegają podwyższeniu w stopniu odpowiadającym średniorocznemu wskaźnikowi cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem ogłaszanemu przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w formie komunikatu, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski".

W Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 12 października 2015 r. dotyczącym jednostkowych stawek opłat za gazy i pyły wprowadzane do powietrza w Załączniku Nr 1 w tabeli A określono jednostkowe stawki dla 67 objętych opłatami substancji (w zł/kg lub zł/Mg substancji wprowadzonej do powietrza). Ponadto w Tab. A punkt 57 znajduje się objaśnienie mówiące, że stawka dotyczy substancji organicznych w postaci gazów i par, w tym lotnych związków organicznych (LZO), w przeliczeniu na całkowity węgiel organiczny oznaczany metodą ciągłej detekcji płomieniowo-jonizacyjnej; stawka opłaty dotyczy instalacji spalania i współspalania odpadów oraz instalacji, w których stosowane są rozpuszczalniki organiczne, objętych standardami emisyjnymi.

Podstawą określenia ilości i rodzaju wprowadzanych do powietrza zanieczyszczeń w wyniku eksploatacji posiadanych przez Wnioskodawcę instalacji mogą być ciągłe pomiary emisji, wskaźniki emisji oraz inne dane technologiczne i techniczne, a opłata winna być naliczana według zasad ogólnych z zastosowaniem jednostkowych stawek opłat za gazy lub pyły wprowadzane do powietrza.

W oparciu o wyżej wymienione zapisy ustawowe oraz informacje zawarte w przepisach szczególnych zdaniem tut. organu dla procesów objętych standardami emisyjnymi opłaty za korzystanie ze środowiska w odniesieniu do lotnych związków organicznych (LZO) należy liczyć zgodnie z wyżej zawartymi przepisami jako pozycja 57 Tab. A czyli substancje organiczne.

Natomiast w procesach, które nie podlegają standardom emisyjnym organ dopuszcza w naliczaniu opłat za korzystanie ze środowiska stosowanie stawek dla poszczególnych rodzajów substancji w sytuacji kiedy Spółka jest w stanie wiarygodnie określić wielkość i rodzaj emitowanych substancji do powietrza.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak na wstępie.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji służy Stronie prawo wniesienia odwołania do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Rzeszowie za pośrednictwem Marszałka Województwa Podkarpackiego w terminie 14 dni od daty jej doręczenia. Odwołanie należy składać w 2 egzemplarzach.

W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa wniesienia odwołania. Z dniem doręczenia Marszałkowi Województwa Podkarpackiego oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Z up. MARSZAŁKA WOJEWÓDZTWA

Andrzej Kulig
DYREKTOR DEPARTAMENTU
OCHRONY ŚRODOWISKA